Lietas Nr. 11354046611
Lietas arhīva Nr. K33-0040-14/9

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgā 2014.gada 2.oktobrī

Rīgas rajona tiesa šādā sastāvā: tiesnese I.Rubene
ar sekretāri I.Nikolajevu
piedaloties prokurorei A.Divakovai
aizstāvim D.Zacmanim
atklātā tiesas sēdē izskatīja krimināllietu, kurā **/pers. B/** (turpmāk - Apsūdzētais), personas kods /personas kods/, apsūdzēts pēc Krimināllikuma 175.panta trešās daļas, un tiesas izmeklēšanā

k o n s t a t ē j a:

Apsūdzētais izdarīja svešas kustamas mantas slepenu nolaupīšanu, iekļūstot telpā, pie sekojošiem apstākļiem:
2011.gada 24.septembrī, laikā posmā no plkst.16:15 līdz 20:15, pirmstiesas procesā precīzi nenoskaidrotā laikā. Apsūdzētais, atrodoties alkohola ietekmē, mantkārīgu motīvu vadīts, realizējot nolūku, kas vērsts uz svešas mantas nolaupīšanu piegāja pie Individuālā uzņēmuma „Evinanto" piederošā ziedu tirdzniecības veikala „Ziedu kokteilis", Ādažos, Pirmā ielā 34/36, atlaužot durvju slēdzeni, iekļuva veikalā un no turienes slepeni nolaupīja kases aparātu Konic SN-300L, Ls 20 vērtībā ar tajā atrodošos maiņas naudu monētās, par kopējo sumu Ls 6, t.i. nozaga Individuālajam uzņēmumam „Evinanto" piederošo mantu un naudu Ls 26 apmērā, pēc kā ar nolaupīto no noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas vietas aizgāja.

Ar šādām savām darbībām Apsūdzētais izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 175.panta trešajā daļā.

Tiesas sēdē Apsūdzētais labprātīgi atlīdzināja cietušajam radītos zaudējumus, taču savu vainu neatzina, norādīja, ka bijis spiests atzīt savu vainu. Apsūdzētais piekrita sniegt paskaidrojumus un paskaidroja, ka 2011.gada 24.septembrī, pa dienu, Ādažos, krūmos pie 9 stāvu mājas, lietojis alkoholu ar paziņām. Pēc tam aizgājis gulēt uz mājām "/Nosaukums/", kur viņu pamodinājuši glābšanas dienesta pārstāvji. Tajā dienā mājā "/Nosaukums/" viņš pagulējis pāris stundas. Tajā dienā, kad lietojuši alkoholu, /pers. O/, uzvārdu nezinot, atradis kases aparātu un Apsūdzētais atrasto kases aparātu aiznesis uz māju "/Nosaukums/", gribējis to ieķīlāt. Kopā ar viņiem vēl bijis /pers. C/, /pers. F/, uzvārdu nezinot, pārējos neatceroties. /pers. C/ varot apstiprināt to, ka viņi atraduši kases aparātu. Kases aparāts izskatījies tīrs. 2011.gada 24.septembrī bijis diezgan iedzēris, bet visu atceroties. Kad atbraucis glābšanas dienests, viņš par kases aparātu viņiem neko nav teicis.

Pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 501.panta 1.punktu tiesā nolasītas apsūdzētā iepriekš sniegtās liecības.

Būdams nopratināts kā aizturētais, 2011.gada 26.oktobrī Apsūdzētais paskaidrojis, ka šobrīd nestrādājot, dzīvojot Ādažos pie dažādiem paziņā, ir problēmas ar alkohola lietošanu. 2011.gada 24.septembrī, tā bijusi sestdiena, bijis Ādažos un lietojis alkoholu kopmītņu rajonā, kas ir Pirmā ielā un kur pirmajā stāvā ir puķu veikals. Precīzu laiku neatceras, gājis, ieraudzījis, ka veikalā neviena nav un nolēmis paņemt kases aprātu. Tur bijušas stikla durvis un tās kaut kādā veidā dabūjis vaļā, bet kā, neatceras. Telpā no galda paņēmis kases aparātu un devies uz tuvākajiem krūmiem. Tur, nospiežot pogu, to atvēris. Tajā bijusi nauda - pieci vai vairāk latu monētās. Par šo naudu nopircis alkoholu. Kases aparātu ielicis maisiņā un devies uz „/Nosaukums/", kur ielīdis pa logu vienā no dzīvokļiem pie bijušās kaimiņienes /pers. P/. Kases aparātu paslēpis zem gultas, pats gulējis piedzēries. Tad ieradušies Ādažu glābšanas dienesta darbinieku un viņu izraidījuši. Kases aparāts palicis turpat zem gultas. Kāpēc ņēmis kases aparātu, pateikt nevar, viņa mērķis bijis paņemt naudu. Savu vainu zādzības izdarīšanā atzīst, to izdarījis viens pats, un par to nevienam nav stāstījis. Izdarīto nožēlo. Kad būs nauda atlīdzinās zaudējumus (l.l.34-35).

Būdams nopratināts kā aizdomās turētais 2011.gada 26.oktobrī, Apsūdzētais paskaidrojis, ka apstiprina savas 2011.gada 26.oktobrī sniegtās liecības, papildināt neko nevēlas (l.l.37).

Būdams nopratināts kā apsūdzētais 2011.gada 22.novembrī Apsūdzētais paskaidrojis, ka viņam uzrādītajā apsūdzībā par noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu, kas paredzēts Krimināllikuma 175.panta trešajā daļā, sevi par vainīgu atzīst pilnībā un izdarīto nožēlo. Paliek pie savām liecībām, ko sniedzis policijā, neko papildināt nevēlas. Tik tiešām apsūdzībā norādītajā laikā un vietā, pie apsūdzībā norādītajiem apstākļiem, kurus pilnībā atzīst, nozadzis kases aparātu ar naudu (l.l.74-76).

Tiesas izmeklēšanā nolasīts Protokols par liecību pārbaudi uz vietas, kur 2011.gada 26.oktobrī Apsūdzētais, uzaicināts parādīt noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas vietu, norāda uz /adrese/. Paskaidro, ka 2011.gada 24.septembrī bijis stiprā alkohola reibumā. Ap plkst. 18.00-19.00, ieraugot kiosku, radusies doma kaut ko nozagt. Kā iekļuvis veikala telpās, neatceras. No veikal nozadzis kases aparātu , kurā atradusies nauda aptuveni Ls 5. Kā no veikala telpām aizgājis, neatceras. Pēc tam devis uz Ādažu novada „/Nosaukums/". Kad no kases aparāta paņēmis naudu, neatceras. Naudu iztērējis alkohola iegādei, nolaupīto kases aparātu paslēpis zem gultas. Savu vainu atzīst, izdarīto nožēlo. Liecību pārbaudi uz vietas /pers. D/ uzdevumā veicis /pers. E/ (l.l.41).

Pēc liecību nolasīšanas Apsūdzētais paskaidroja, ka neatceras, ka būtu sniedzis šādas liecības. Uzrādot Apsūdzētajam nopratināšanas protokolus, kas atrodas lietas lapās 35, 37, 76, viņš paskaidroja, ka zem protokoliem esot viņa paraksts, bet nevarot to izskaidrot. Liecības sniedzis brīvprātīgi. Procesa virzītājs nav bijis ieinteresēts nepareizi piefiksēt viņa liecības, neviens ne fiziski, ne morāli nebija viņu iespaidojis./pers.A/ Saulkrastu iecirknī teicis, lai viņš uzņemoties vainu uz sevis, tad viņš netikšot aizturēts. Saulkrastu iecirknī viņš bijis neadekvātā stāvoklī, pēc alkohola lietošanas. Tiesā sniedzot liecības, esot adekvātā stāvoklī. Izskaidrot pretrunas savās liecībās nevar, bet zādzību nav darījis. Kāpēc nav liecinājis par šiem faktiem iepriekš, nezinot. Gribējis atlīdzināt cietušā pārstāvei zaudējumus, jo domājis, ka tā būšot labāk.

Neskatoties uz to, ka Apsūdzētais savu vainu viņam inkriminētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā neatzina, tiesa uzskata, ka viņa pierādīta ar visiem krimināllietas materiāliem to kopumā un savstarpējā saistībā un pastāv Kriminālprocesa likuma 520.panta pirmajā daļā paredzētais pamats notiesājoša sprieduma taisīšanai un Apsūdzētā sodīšanai.

Pierādījumi kriminālprocesā ir jebkuras likumā paredzētajā kārtībā iegūtas un noteiktā procesuālajā formā nostiprinātas ziņas par faktiem, kurus kriminālprocesā iesaistītās personas savas kompetences ietvaros izmanto pierādīšanas priekšmetā ietilpstošo apstākļu esamības vai neesamības pamatošanai. Kriminālprocesā iesaistītās personas kā pierādījumus var izmantot tikai ticamas, attiecināmas un pieļaujamas ziņas par faktiem.

Lieciniece/pers. I/ tiesā liecināja, ka Apsūdzētais esot zināms. Viņa esot VP RRP Saulkrastu iecirkņa policijas inspektore. Par lietas apstākļiem paskaidro, ka kolēģe viņai paprasījusi veikt liecību pārbaudi uz vietas. Apsūdzētais pats labprātīgi parādījis kur kas atradies. Viņa atceroties, ka bijis apzagts individuālais komersants, kurš atrodoties kopmītnē. Viņa neatceras vai Apsūdzētais parādījis, kur atradies kases aparāts. Sīkāk par lietas apstākļiem nevar pastāstīt, jo neatceras.

Lieciniece/pers. D/ tiesā liecināja, ka Apsūdzētais personiski nav pazīstams, zinot sakarā ar savu dienesta pienākumu pildīšanu. Strādājot VP RRP Saulkrastu iecirknī. Apsūdzēto atceroties saistībā ar kases aparāta zādzību, toreiz viņa bijusi kriminālpolicijas inspektors. Viņa uzsākusi šo lietu kā procesa virzītāja. Bijis izsaukums, aizbraukuši uz notikuma vietu. Tur bijušas sabojātas durvis un pazudis kases aparāts. Viņa veikusi sākotnējās izmeklēšanas darbības. Pratinājusi cietušo. Viņiem bijusi informācija, ka Apsūdzētais varētu būt vainīgs šajā lietā. Šī informācija bijusi izteikta no inspektora D.Zeibota, kā viņš to noskaidrojis, viņa nezinot. Apsūdzētais ticis aizturēts, D.Zeibots viņu atvedis uz policijas iecirknī, ticis sastādīts aizturēšanas protokols. Sākotnēju pratināšanu veikusi viņa, lieta bijusi viņas lietvedībā. Apsūdzētais stāstījis par lietas apstākļiem, viņš toreiz uzturējies Ādažos, par aizturēšanas faktu viņi paziņojuši Apsūdzētā māsai, jo viņš tā vēlējies. Pratināšanās laikā Apsūdzētais atzinis, ka paņēmis kases aparātu, jo vajadzējis naudu, lai nopirktu alkoholu. Izstāstījis kā viņš to izdarījis. Apsūdzētais apsolījies, ka māsa palīdzēšot apmaksāt cietušajam zaudējumus par kases aparātu. Tobrīd kases aparāts nebijis, bet Apsūdzētais norādījis, kur tas atradās. Pratināšanas laikā Apsūdzētais nav bijis kaut kādā veidā ietekmēts, viņš bijis pretimnākošs. Pēc pārrunām, pēc faktisko apstākļu noskaidrošanas, Apsūdzētais sniedzis liecības. Pratināšanas laikā kabinetā bijuši tikai viņa un Apsūdzētais. Viņa Apsūdzētajam izstāstījusi par ko viņš ir aizturēts, arī aicinājusi viņu visu stāstīt. No Apsūdzētā puses nebijuši nekādi iebildumi. Protokolu parakstījis labprātīgi, Apsūdzētajam bijušas izstāstītas tiesības.

Liecinieks/pers. M/ tiesā paskaidroja, ka viņš strādā Ādažu glābšanas dienestā. Viņiem piezvanījusi sieviete, teikusi, ka viņas īpašumā atrodoties nepiederoša persona. Aizbraukuši uz norādīto īpašumu Rīgas gatvē, Ādažos, sastapuši tur Apsūdzēto, iespējams, ar vēl vienu personu. Apsūdzētais tajā brīdī gulējis. Notikums noticis sen, visu neatceroties.

Pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 501.panta 2.punktu, tiesā nolasītas liecinieka /pers. M/ pirmstiesas izmeklēšanā sniegtās liecības, kur norādīts, ka viņš esot PSIA „Ādažu Glabāšanas dienests" instruktors un 08.10.2011. bijis darbavietā, tad ap plkst. 10.00 zvanīja mājas „/Nosaukums/" īpašniece, sakarā ar to, ka mājā bijis izņemts stikls un viņa baidījusies iet mājā. Izbraucis uz notikuma vietu uz māju „/Nosaukums/", iedzīvotāja /pers. P/ atslēgusi mājokļa durvis un ieejot iekšā konstatējuši, ka istabā uz dīvāna guļ nepiederoša persona, /pers. P/ norādījusi, ka tas esot bijušais kaimiņš Apsūdzētais. Modinājis Apsūdzēto augšā, viņš pamodies un paskaidrojis, ka viņam nav pastāvīgas dzīvesvietas un viņš izmantojis to, ka īpašniece pastāvīgi dzīvojot Rīgā un uz māju „/Nosaukums/" atbraucot brīvdienās. /pers. P/ teikusi, ka iesniegumu par sabojāto stiklu un iekļūšanas faktu, viņa nerakstīšot, Apsūdzētais ticis izraidīts no dzīvokļa pirmajā stāvā, Ādažos. Pēc kāda laiciņa, pēc plkst.12.00 /pers. P/ zvanījusi atkārtoti un teikusi, ka kārtojot dzīvokli viņa zem gultas atradusi nepiederošu kases aparātu. Pēc kā /pers. P/ nodevusi kases aparātu viņam, par to viņš ziņojis Saulkrastu policijai. Kases aprāts, kuru /pers. P/ nodevusi, glabājās šo laiku „Ādažu Glabāšanas dienests" telpās, tā numurs esot 502413 Konic SN-300, par cik esot uzsākta krimināllieta, tad to atdošot policijai. Kases aparāts vizuāli nav bojāts, nauda tajā nebijusi (l.l.23).

Pēc liecību nolasīšanas liecinieks /pers. M/ papildus paskaidroja, ka apstiprina savas iepriekš sniegtās liecības. Brīdī, kad viņš atbraucis uz dzīvokli, Apsūdzētais atradies alkohola reibuma stāvoklī, varējis just alkoholu Apsūdzētā izelpā. Kontaktējies ar Apsūdzēto, bet par ko tieši, neatceroties. Redzējis kases aparātu, tas nav bijis pārāk smags, apmēram, 5-7 kg. Neatceras, cik ilgi apsūdzētais atradies tajā mājā. Viņš sazvanījies ar Saulkrastu iecirkņa dežūrdaļu, un rīkojies pēc viņu ieteikumiem, pats lemt neko nevarot.

Lieciniece/pers. S/ tiesā liecināja, ka Apsūdzēto personiski nepazīstot, bet esot redzējusi viņu Ādažos. Viņa strādājot ziedu veikalā, no kura ticis nozagts kases aparāts, zādzības faktu konstatējusi viņa. Kad tas noticis, neatceroties. Veikala nosaukums esot „Ziedu kokteilis", īpašniece esot /pers. T/. Veikals atrodoties Pirmā ielā, Ādažos. Viņa ieradusies darbā pēc darba laika, jo darbā bija atstājusi acu pilienus. Ieradusies plkst.18.00-19.00, un konstatējusi, ka pazudis kases aparāts, veikala durvis bijušas atlauztas. Tad zvanījusi veikala īpašniecei, un pēc tam ieradusies policija. Kases aparātā bijusi atstāta neliela summa – Ls 6, maiņas nauda. Zādzība notikusi ne ātrāk par plkst.16.00, jo tā bijusi sestdiena, un sestdienās viņa strādājot līdz plkst.16.00. Veikals nav aprīkots ar signalizāciju. Kases aparāta firmu neatceroties, krāsa bijusi gaiši pelēka. Viņasprāt, vīrietis noteikti varētu viens pats pacelt kases aparātu. Nozagtais kases aparāts nebijis no jaunajiem modeļiem, bijis diezgan vecs. Lieciniecei uzrādot nozagtā kases aparāta fotogrāfijas, lietas lapa 27-29, viņa paskaidroja, ka tas esot tas kases aparāts, kurš pazudis no ziedu veikala, jo viņa atceroties uzlīmi uz kases aparāta, viņa to pati uzlīmējusi.

Lieciniece/pers. P/ tiesā liecināja, ka Apsūdzētais esot pazīstams, esot kaimiņi. Viņa zvanījusi glābšanas dienestam saistībā ar Apsūdzēto. Mājas vienā daļā dzīvojis Apsūdzētais, otrā daļā dzīvojot viņa. Viņa izmantojot savu daļu kā vasarnīcu, pastāvīgi tur nedzīvojot. Kad viņa aizbraukusi uz māju, iegājusi iekšā, ieraudzījusi, ka viņas gultā guļot cilvēks. Viņai palicis bail, un viņa izsaukusi glābšanas dienestu. Kad glābšanas dienests atbraucis, pamodināja to cilvēku, izrādījies, ka tas bijis Apsūdzētais. Kad Apsūdzētais bijis prom, viņa zem dīvāna, kur gulējis Apsūdzētais, ieraudzījusi kases aparātu, tad viņa atkal piezvanījusi glābšanas dienestam, viņi atbraukuši un paņēmuši kases aparātu. Kases aparāts bijis pelēkā vai baltā krāsā. Apsūdzēto raksturo kā labsirdīgu, bet cilvēku bez gribas, esot nodzēries. Apsūdzētajam bijis zināms, ka viņa ilgstoši neatrodas tajā dzīvesvietā. Kad Apsūdzētais pamodies, neko neteicis, tanī brīdī viņš bija tur viens pats. Par kases aparātu ar Apsūdzēto nav runājusi, jo pamanījusi to pēc viņa aiziešanas. Dzīvoklī bijusi nekārtība, varējis redzēt, ka tajā ilgi kāds dzīvojis. Lieciniecei uzrādot nozagtā kases aparāta fotogrāfijas, lietas lapa 27-29, viņa paskaidroja, ka fotogrāfijās esot tas pats kases aparāts, kuru viņa atradusi zem gultas, kurā gulējis Apsūdzētais. Kases aparātā nauda nav bijusi, viņa to tikai pakratījusi, vaļā nav taisījusi. Notikums noticis 2011.gada rudenī, ap plkst.12:00. Pirms notikuma, neesot bijusi savā īpašumā, aptuveni, 2 mēnešus.

Pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 501.panta 1.punktu, tiesā nolasītas liecinieces /pers. P/ pirmstiesas izmeklēšanā sniegtās liecības Atbraucot 08.10.2011. ap plkst.11.00 uz savu īpašumu pēc adreses Ādažu novads, Ādaži, māja „/Nosaukums/", kur viņai piederot daļa no mājas, viņa konstatējusi, ka loga stikls esot izņemts un mājas iekšpusē guļ viņai pazīstamais Apsūdzētais. Viņa izsaukusi Ādažu glabāšanas dienesta darbiniekus, kuri izveduši Apsūdzēto no īpašuma. Materiāla rakstura pretenzijas viņai pret Apsūdzēto neesot bijušas, tāpēc Apsūdzētais mierīgi aizgājis no notikuma vietas. Ap plkst.13.00 viņa atvērusi māju un atradusi zem dīvāna kases aparātu, kurš viņai nepiederot. Par doto faktu viņa paziņojusi Ādažu glabāšanas dienesta darbiniekiem, kuri atkārtoti atbraukuši un savākuši to. Kases aparāts bijis baltā krāsā, izskatījies diezgan pajauns un vizuāli neizskatījies bojāts. Pirms dotā notikuma savā īpašumā bijusi 21.09.2011., kad viss bijis kārtībā. Par sava īpašuma bojāšanu viņai pretenzijas neesot, par doto faktu ziņojusi policijai sakarā ar kases aparāta atrašanu (l.l.32).

Pēc liecību nolasīšanas lieciniece /pers. P/ paskaidroja, ka iepriekš sniegtās liecības esot precīzākās.

Liecinieks /pers.A/ tiesā liecināja, ka Apsūdzētais esot zināms saistībā ar darbu. Esot VP RRP Saulkrastu iecirkņa kriminālpolicijas nodaļas

inspektors. 2011.gadā, kad viņš atradies darbā, dienesta telpās, saņēmis informāciju par to, ka Ādažu novadā, Pirmā ielā esot izsists veikala logs, un nozagts kases aparāts. Sakarā ar šo faktu, viņam bijis paziņots par to, ka Ādažu novadā, māja "/Nosaukums/", atrodas kases aparāts un persona – Apsūdzētais. Minētā persona tikusi nogādāta uz Saulkrastu policijas iecirkni, uz viņa kabinetu. Sarunas laikā, Apsūdzētais teicis, ka viņš ticis aizturēts mājas "/Nosaukums/" telpās, kur atradies kases aparāts. Apsūdzētais nav varējis precīzi norādīt, no kurienes kases aparāts, bet sarunas gaitā teicis, ka viņš esot veicis šī kases aparāta zādzību. Apsūdzētais apstiprinājis, ka viņš ticis aizturēts dotajā adresē, par nozagto kases aparātu, atradies telpā jau ar zagtu mantu, kas norāda uz to, ka Apsūdzētais varēja būt saistīts ar kases aparāta zādzību, bet apstiprināt to viņš nevarot. Cik viņš atceroties, Apsūdzētais norādījis, ka viņš esot saistīts ar zādzības izdarīšanu. Viņš Apsūdzēto pazīstot jau sen, sakarā ar to, ka Apsūdzētajam esot bijušas vairākas lietas, Apsūdzētais nekad nav pretojoties, vienmēr liecinot, un arī šajā gadījuma viņam nav bijis nepieciešams Apsūdzēto iespaidot. Apsūdzētais ticis aizturēts un nogādāts uz viņa kabinetu bez kases aparāta. Varot būt, ka 12.oktobrī ticis izņemts kases aparāts, un 26.oktobrī Apsūdzētais ticis aizturēts. Papildus norādīja, ka viņš neesot bijis procesa virzītājs, un nevarējis Apsūdzēto aizturēt vai atbrīvot, līdz ar ko, sarunas par Apsūdzētā iespaidošanu nebijušas.

Tiesas izmeklēšanā pārbaudīti sekojoši rakstveida pierādījumi.

/pers. T/ iesniegums VP Saulkrastu iecirkņa priekšniekam 2011.gada 24.septembrī plkst. 20.15 par to, ka viņai pieder Individuālais uzņēmums „Evinanto" un kura veikala telpas atrodas Ādažos, Pirmā ielā 34/36. 2011.gada 24.septembrī strādājusi kopā ar pārdevēju un plkst. 16.25 aizgājušas prom, aizslēdzot durvis. Pie viņas iebraukusi pārdevēja Ilze un palūgusi veikala atslēgas, jo darbā aizmirsusi acu pilienus. Pēc kāda laika Ilze viņai piezvanījusi un pateikusi, ka veikala durvis ir uzlauztas un no telpām pazudis kases aparāts Konic SN-300L ar šasijas Nr.502412 20 latu vērtībā, kurā atradusies nauda 10 lati. (l.l.10).

Izņemšanas protokols, kur redzams, ka 2011.gada 12.oktobrī /pers. M//adrese/ labprātīgi izsniedzis elektronisko kases aparātu Konic SN-300L ar Nr.502412 (l.l.25).

Tiesa nesaskata procesuālus pārkāpumus pierādījumu iegūšanā, tāpēc nevienu no iepriekš norādītajiem pierādījumiem par nepieļaujamu neatzīst.

Izvērtējot visus kriminālprocesa laikā iegūtos pierādījumus kopumā un savstarpējā sakarībā, tiesa secina, ka ir noticis Apsūdzētajam inkriminētais noziedzīgais nodarījums, noziedzīgā nodarījuma faktiskie apstākļi veido Krimināllikuma 175.panta trešajā daļā paredzēto noziedzīgā nodarījuma sastāvu un Apsūdzētais ir vainīgs tā izdarīšanā.

Apsūdzētais ir apsūdzēts par to, ka izdarīja svešas kustamas mantas slepenu nolaupīšanu, iekļūstot telpā.

No cietušā pārstāves iesnieguma un paskaidrojumiem tiesas sēdē izriet, ka 2011.gada 24.septembrī, laikā posmā no plkst.16:15 līdz 20:15 no IU „Evinanto" piederošā ziedu tirdzniecības veikala „Ziedu kokteilis", Ādažos, Pirmā ielā 34/36, nolaupīts kases aparāts Konic SN-300L, Ls 20 vērtībā ar tajā atrodošā maiņas naudu monētās, par kopējo summu Ls 6. Pirms tam veikals bijis slēgts, pēc tam konstatēts, ka tam ir sabojāta durvju slēdzene.

Faktu par zādzības izdarīšanu no veikala un to, ka kases aparātā bijusi naudas summa, apstiprina arī lieciniece /pers. S/.

Ar izņemšanas protokolu apstiprinās tas, ka minētais kases aparāts vēlāk izņemts no liecinieka /pers. M/.

No /pers. M/ liecībām izriet, ka viņš strādā Ādažu glābšanas dienestā. 2011.gada 8.oktobrī viņam piezvanījusi /pers. P/ un informējusi par to, ka viņas īpašumā – mājā „/Nosaukums/" atrodas nepiederoša persona. Ierodoties konstatējuši, ka tas bijis Apsūdzētais. Pēc laika īpašniece informējusi, ka dzīvoklī zem gultas atradusi nepiederošu kases aparātu, ko nodevusi viņam. Nauda kases aparātā neesot bijusi.

No liecinieces /pers. P/ liecībām izriet, ka viņa šo faktu apstiprina.

No Apsūdzētā pirmstiesas procesā sniegtajām liecībām izriet, ka 2011.gada 24. septembrī kases aparātu viņš, būdams alkohola reibumā, nolaupījis no ziedu veikala, tajā esošo naudu iztērējis savām vajadzībām un kases aparātu paslēpis zem gultas mājās „/Nosaukums/". Apstiprina, ka dzīvoklis, kurā atradies pieder /pers. P/ un, ka viņu no turienes izraidījuši Glābšanas dienesta darbinieki.

Šādas liecības Apsūdzētais sniedzis vairākkārt gan policijas iecirknī, gan prokuratūrā, viņa liecības pārbaudītas liecību pārbaudē uz vietas. Arī tiesas sēdē Apsūdzētais norādīja, ka liecības sniedzis brīvprātīgi, ne fiziski ne morāli neesot iespaidots.

Tiesas sēdē apsūdzētais tāpat nenoliedz, ka 2011.gada 24.septembrī bijis alkohola reibumā, ka pēc tam atradies mājās „/Nosaukums/", taču no viņa tiesas sēdē sniegtajām liecībām izriet, ka zādzību viņš nav izdarījis, atzīt vainu bijis spiests. Viņš kases aparātu aiznesis uz māju „/Nosaukums/", to atradis /pers. O/, kura uzvārdu nezina. Šo faktu varot apstiprināt /pers. C/.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 126.panta ceturto daļu uz apstākļiem, kas izslēdz kriminālatbildību, kā arī uz alibi jānorāda personai, kurai ir tiesības uz aizstāvību saistībā ar šā nodarījuma izmeklēšanu, ja vien šādas ziņas jau nav iegūtas izmeklēšanā. Ja persona uz šādiem apstākļiem vai alibi nenorāda, apsūdzībai nav pienākuma pierādīt to neesamību, tiesai nav jādod to vērtējums spriedumā, /../.

Tiesas sēdē tiesa pieņēmusi lēmumu /pers. C/ nopratināt kā liecinieku, taču, ņemot vērā to, ka, kā izriet no policijas sniegtās informācijas par piespiedu atvešanas lēmuma neizpildi, viņa atrašanās vietu noskaidrot nav izdevies, un konkrētu liecinieka atrašanās vietu nenorādīja arī Apsūdzētais, kā arī pats nenodrošināja šīs personas ierašanos tiesā, nopratināt šo liecinieku tiesai nav izdevies.

Neskatoties uz to, Apsūdzētā paskaidrojumam tiesas sēdē, ka /pers. O/, kura uzvārdu viņš nezinot, atradis kases aparātu, tiesa netic, jo par šādu faktu apsūdzētais runā tikai tiesas sēdē, tas neapstiprinās ar nevienu no lietā esošajiem pierādījumiem.

Tiesas sēdē nopratināti kā liecinieki Saulkrastu policijas iecirkņa darbinieki – D.Zeibots. /pers. D/ un /pers. E/. Neviens no šiem lieciniekiem nenorādīja uz to, ka Apsūdzētais pirmstiesas procesā būtu ietekmēts vai spiests sniegt nepatiesas liecības.

Tiesā nav gūts nekāds apstiprinājums tam, ka policijas darbinieks D.Zeibots un arī citi policijas darbinieki būtu neobjektīvi vai personiski ieinteresēti, lai Apsūdzētais tiktu nepamatoti saukts pie kriminālatbildības, tāpēc nav pamata apšaubīt to, ka Apsūdzētais būtu ietekmēts, lai sniegtu nepatiesas liecības.

Kā izriet no inspektora D.Zeibota tiesas sēdē liecinātā, tad viņš neesot bijis procesa virzītājs, un nav varējis Apsūdzēto aizturēt vai atbrīvot, līdz ar ko, sarunas par Apsūdzētā iespaidošanu nav bijušas.

Līdz ar to par nepamatotu tiesa atzīst Apsūdzētā apgalvojumu, ka inspektors D.Zeibots Saulkrastu iecirknī teicis, lai viņš uzņemoties vainu uz sevis, tad viņš netikšot aizturēts, jo šāds fakts ar objektīviem pierādījumiem neapstiprinās.

Lielāku ticamību tiesa dod apsūdzētā sākotnējām liecībām, jo uz to sniegšanas brīdi Apsūdzētajam nav bijusi iespēja izdomāt aizstāvības versiju un tās apstiprinās ar pārējiem lietā iegūtajiem pierādījumiem, taču viņa paskaidrojumus tiesas sēdē tiesa vērtē kā tādus, kas neatbilst lietas faktiskajiem apstākļiem un kas ir sniegti ar nolūku izvairīties no atbildības un soda.

Krimināllikuma 175.pants paredz atbildību par svešas kustamas mantas slepenu vai atklātu nolaupīšanu (zādzību).

Manta, ko nolaupa ir sveša manta un par tādu uzskatāma manta, uz kuru mantas paņēmējam nav nekādu tiesību, tas ir, tā neatrodas viņa īpašumā vai likumīgā valdījumā un tās paņemšana notikusi bez mantas īpašnieka vai valdītāja ziņas vai piekrišanas.

Tiesa nav guvusi apstiprinājumu tam, ka Apsūdzētajam ir bijušas tiesības uz IU „Evinakto" piederošo mantu - kases aparātu Konic SN-300L.

Pēc Krimināllikuma 175.panta trešās daļas pie atbildības saucamas personas, kas zādzību izdarījušas iekļūstot dzīvoklī vai citā telpā, vai ja tā izdarīta no glabātuves, ietaises, kas savieno glabātuves, vai transportlīdzekļa.

No apsūdzības izriet, ka manta nolaupīta, atlaužot durvju slēdzeni un iekļūstot veikalā.

Tiesas izmeklēšanas laikā nav konstatēts, ka Apsūdzētajam būtu likumīgas tiesības noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas vietā atrasties, turklāt iekļūšana notikusi ar nodomu izdarīt zādzību.

Tiesa uzskata, ka Apsūdzētā darbības ir pareizi kvalificētas pēc Krimināllikuma 175.panta trešās daļas un par šī noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu viņš ir sodāms panta sankcijā paredzētā soda ietvaros.

Nosakot Apsūdzētajam sodu saskaņā ar Krimināllikuma 46.panta otrās un trešās daļas nosacījumiem, tiesa ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, vainīgā personību, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7.pantu Apsūdzētais izdarījis noziedzīgu nodarījumu, kas pieskaitāms pie smagiem noziegumiem (likuma redakcijā līdz 2013.gada 1.aprīlim).

Izpētot Apsūdzētā personību noskaidrots, ka viņam apgādībā viena persona, nestrādā un ienākumu nav, bez deklarētās dzīves vietas, ir pastāvīga dzīvesvieta, psihiatra uzskaitē nesastāv, sastāv narkologa uzskaitē no 2005.gada 8.februāra ar diagnozi - alkohola atkarība, agrāk administratīvi nosodīts (sodāmības dzēstas), uz noziedzīga nodarījuma izdarīšanas brīdi kriminālī sodīts:

- 2007.gada 23.jūlijā Rīgas rajona tiesā pēc Krimināllikuma 175.panta otrās daļas ar brīvības atņemšanu uz 1 gadu, nosacīti ar pārbaudes laiku uz 1 gadu. Spriedums stājies likumīgā spēkā 2008.gada 6.maijā. Ar Rīgas rajona tiesas 2008.gada 26.septembra lēmumu nolemts izpildīt spriedumu – brīvības atņemšanu uz 1 gadu. Lēmums stājies likumīgā spēkā 2008.gada 7.oktobrī, persona aizturēta 2009.gada 20.jūlijā;

- 2010.gada 16.februārī Rīgas rajona tiesā pēc Krimināllikuma 253.^{2}panta pirmās daļas, saskaņā ar Krimināllikuma 51.pantu ar brīvības atņemšanu uz 6 mēnešiem. Pēc soda izciešanas atbrīvots 2010.gada 16.augustā (l.l.48, 52-53, 65, 66).

Saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta pirmās daļas 3.punktu par Apsūdzētā atbildību mīkstinošu apstākli tiesa atzīst to, ka viņš labprātīgi atlīdzinājis cietušajam ar noziedzīgo nodarījumu radīto kaitējumu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 1.punktu un 12.punktu par Apsūdzētā atbildību pastiprinošiem apstākļiem tiesa atzīst to, ka noziedzīgais nodarījums veido noziedzīgu nodarījumu recidīvu, kā arī izdarīts alkohola ietekmē.

Izvērtējot visus Krimināllikuma 46.panta otrajā un trešajā daļā minētos apstākļus, ņemot vērā Krimināllikuma 35.panta nosacījumus par soda mērķi, tiesa uzskata, ka soda mērķis būs sasniedzams, Apsūdzētajam nosakot sodu – brīvības atņemšanu.

Tiesa secina, ka nav likumīga pamata noteikt kādu no panta sankcijā paredzētajiem vieglākiem soda veidiem, jo panta redakcija uz noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas brīdi citus soda veidus neparedzēja.

Izvērtējusi noziedzīgā nodarījuma smagumu un raksturu, vainīgā personību, pārējos lietas apstākļus, to, ka Apsūdzētais jau agrāk ir sodīts par zādzības izdarīšanu ar nosacītu brīvības atņemšanas sodu, taču arī šis apstāklis nav atturējis Apsūdzēto no jauna noziedzīga nodarījuma izdarīšanas, tiesa negūst pārliecību, ka apsūdzētais turpmāk neizdarīs likumpārkāpumus, tāpēc vainīgā notiesāšanai nosacīti tiesa pamatu nesaskata.

Fakts, ka Apsūdzētais labprātīgi atlīdzinājis cietušajam ar noziedzīgo nodarījumu radīto kaitējumu, nav pietiekošs un nevar būt par objektīvu pamatu, lai tiesa iegūtu nepieciešamo pārliecību. Minētās ziņas ir ņemamas vērā, nosakot izciešamā soda apmēru.

Nosakot brīvības atņemšanas soda mēru, tiesa ņem vērā arī to, ka noziedzīgais nodarījums izdarīts, esot vienam atbildību mīkstinošam apstāklim un esot diviem atbildību pastiprinošiem apstākļiem.

Krimināllikuma 175.panta trešās daļas sankcija kā alternatīvu papildsodu paredz mantas konfiskācijas piemērošanu vai nepiemērošanu. Tiesa uzskata, ka Apsūdzētajam nav piemērojams papildsods - mantas konfiskācija, jo papildsods šajā gadījumā nav samērojams ar izdarītā noziedzīgā nodarījuma sekām.

Apsūdzētais 2011.gada 26.oktobrī bijis aizturēts (l.l.33). 2011.gada 26.oktobrī Apsūdzētajam piemērots drošības līdzeklis – uzturēšanās noteiktā dzīvesvietā (l.l.38-40), kas 2014.gada 26.augustā grozīts uz apcietinājumu, un izsludināta viņa meklēšana (l.l.147-148), 2014.gada 2.septembrī Apsūdzētais aizturēts un ievietots IeVP Rīgas Centrālcietums (l.l.156, 157).

Apsūdzētais ir izvairījies no tiesas, tāpēc tiesai ir pamats uzskatīt, ka viņš varētu izvairīties arī no sprieduma izpildes, līdz ar to līdz sprieduma spēkā stāšanās dienai piemēroto drošības līdzekli grozīt vai atcelt nav pamata.

Apsūdzētā aizturēšana un atrašanās iepriekšējā apcietinājumā, saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta ceturto daļu, ieskaitāma soda termiņā.

Lietā par cietušo atzīts Individuālais uzņēmums „Evinanto" (l.l.20), par cietušā pārstāvi atzīta /pers. T/ (l.l.21). Apsūdzētais tiesas sēdē labprātīgi atlīdzinājis cietušā pārstāvei ar noziedzīgo nodarījumu radīto kaitējumu, sakarā ar ko cietušā pārstāve kaitējuma kompensācijas pieteikumu neuzturēja, līdz ar to tiesvedība šajā daļā ir izbeidzama.

Lemjot galīgo rīcību ar lietiskajiem pierādījumiem, saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 240.pantu, lietiskais pierādījums (l.l.30) – kases aparāts, kas nodots glabāšanā cietušā Individuālais uzņēmums „Evinanto" pārstāvei /pers. T/, atstājams cietušā rīcībā.

Apsūdzētā mantai arests nav uzlikts.

Pirmās instances tiesā pēc tiesas norīkojuma juridisko palīdzību Apsūdzētajam sniedza advokāte S.Slišāne un vēlāk advokāts D.Zacmanis. Atbilstoši Kriminālprocesa likuma 84.panta otrai daļai minētie darba samaksas apmēri advokātam sedzami no valsts līdzekļiem, bet saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 368.panta pirmo daļu advokāta darba samaksa, kas izmaksāta no valsts līdzekļiem, piedzenama valsts labā no Apsūdzētā, nosakot termiņu sprieduma labprātīgai izpildei.

Pamatojoties uz iepriekš minēto un saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 23., 84., 240., 321.^{1}, 339., 511., 512., 514., 520., 523., 524., 527.- 530., 550. pantu tiesa

n o s p r i e d a:

/pers. B/, personas kods/personas kods/, atzīt par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 175.panta trešajā daļā un sodīt ar brīvības atņemšanu uz 6 (sešiem) mēnešiem, bez mantas konfiskācijas.

Brīvības atņemšanas sodu skaitīt no 2014.gada 2.oktobra.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta ceturto daļu, soda termiņā ieskaitīt /pers. B/ aizturēšanu un atrašanos iepriekšējā apcietinājumā 2011.gada 26.oktobrī un no 2014.gada 2.septembra līdz 2014.gada 2.oktobrim.

Drošības līdzekli – apcietinājums, atstāt negrozītu līdz sprieduma spēkā stāšanās dienai.

Lietisko pierādījumu - kases aparātu, kas nodots glabāšanā cietušā Individuālais uzņēmums „Evinanto" pārstāvei /pers. T/, atstāt cietušā Individuālais uzņēmums „Evinanto" rīcībā.

Izbeigt tiesvedību par cietušā Individuālais uzņēmums „Evinanto" kaitējuma kompensācijas pieteikumu.

Piedzīt no /pers. B/ par labu valstij 187,11 (viens simts astoņdesmit septiņus, 11) *euro* par advokātu juridiskās palīdzības sniegšanu pirmās instances tiesā, nosakot 30 (trīsdesmit) dienu termiņu tā labprātīgai izpildei pēc nolēmuma stāšanās likumīgā spēkā, pārskaitot uz kontu – LV68TREL1060001239300 - saņēmējs Valsts kase, iesniedzot maksājuma apliecinošu dokumentu Rīgas rajona tiesā.

Spriedumu var pārsūdzēt 10 (desmit) dienu laikā no pilna sprieduma pieejamības dienas, bet apsūdzētais no saņemšanas dienas, apelācijas kārtībā Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģijā, iesniedzot apelācijas sūdzību vai protestu Rīgas rajona tiesā.

Pilns spriedums tiks sastādīts un pieejams 2014.gada 16.oktobrī.

Rīgas rajona tiesas tiesnese I.Rubene